

ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่ม โรงเรียนแสวงหาพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง

นายวิฑูรย์ แสวงไข *

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดผลและประเมินผล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้ประกอบด้วย ครูในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan โดยสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีแบ่งชั้นภูมิตามเพศของครูได้จริงตัวอย่างจริงจำนวน 86 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.956 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ (T-test) ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว (one way analysis of variance) และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีการของ Scheffe ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่าง 86 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงจำนวน 57 คน โดยครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 21 ปีขึ้นไป มากที่สุด รองลงมาได้แก่ครูที่มีประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ทำงาน 11 - 20 ปี

2. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง มี ระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่า พบว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่า ครูที่มีประสบการณ์

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 0.049$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีเชฟเฟไม่พบความแตกต่าง

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการ , ความคิดเห็น , ครู

บทนำ

สังคมไทยมีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ การศึกษา การเมือง วัฒนธรรม และสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีการดำเนินชีวิตของบุคคล ทำให้ผู้คนได้รับข่าวสารมากขึ้นทั้งทางบวกและทางลบ ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเด็ก เยาวชน และประชาชนทั่วไป และบุคคลต้องพยายามปรับตัวเพื่อให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างราบรื่นและมีความสุข หากบุคคลไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะทำให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมาอย่างมากมาย ดังนั้นจึงจำเป็นจะต้องมีการให้ความรู้ เพื่อเป็นแนวทางให้บุคคลดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง (ธีระวัฒน์ ชัยยุทธชรรยง, 2549, หน้า 82) การพัฒนาประเทศให้มั่นคงนั้นขึ้นอยู่กับพัฒนาคน ซึ่งการศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ และเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาทุกด้านเพื่อมุ่งสู่ความเจริญก้าวหน้าทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ ประเทศชาติของเราจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และจะต้องได้รับการพัฒนาคนเป็นอันดับแรกก่อน และเครื่องมือในการพัฒนาคนของประเทศก็คือการจัดการศึกษา (อิทรกาน อิศรคำแหง, 2548, หน้า 3) นอกจากนี้การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่รู้จักการคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ ค่านิยมที่พึงามเพื่อการดำเนินชีวิต สามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักฟังตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (วรรณ ชุนศรี, 2549, หน้า 65)

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560-2564 ได้กำหนดไว้ว่า ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญในหลายบริบททั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดต่อการพัฒนาประเทศ แสวงหาประโยชน์อย่างรู้เท่าทันโลกาภิวัตน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้กับทุกภาคส่วนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงต้องมีการเตรียมความพร้อมของคนและระบบให้สามารถปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น โดยได้น้อมนำหลัก “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจาก แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9-11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่าง

มันคง เกิดภูมิคุ้มกัน และมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม ให้ความสำคัญต่อการรวมพลังของ สังคมซึ่งจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุล ทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทย กล่าวได้ว่า การพัฒนาจะต้องเน้นในเรื่องการ พัฒนาบุคคล ซึ่งอาศัยความเชื่อพื้นฐานว่าคน คือองค์ประกอบสำคัญขององค์กรที่จะสร้างสรรค์ความ เจริญก้าวหน้าด้วยการใช้การศึกษาเป็นพื้นฐานที่สำคัญ ที่จะช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ ในสังคมได้ ทั้งนี้เนื่องจาก การศึกษาเป็นกระบวนการทำให้คนพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ตลอดช่วงชีวิต การเปลี่ยนแปลงของสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และที่สำคัญการจัดการศึกษาจำเป็นต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญ เช่น บุคลากรที่มี คุณภาพ วัสดุครุภัณฑ์และงบประมาณที่เพียงพอ ตลอดจนการบริหารจัดการที่ดีอันจะส่งผลให้การ ดำเนินการจัดการศึกษาบรรลุวัตถุประสงค์ได้ด้วยดี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ, 2559, บทนำ)

การจัดการศึกษาในทุกระดับถือว่างานวิชาการเป็นงานหลักที่มีความสำคัญมากที่สุดในสถานศึกษา ซึ่งงานวิชาการช่วยพัฒนาสติปัญญา ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนทำให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมอย่างมี ความสุขและมีคุณค่าต่อสังคม งานวิชาการภารกิจหลักของสถานศึกษาที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มุ่งให้กระจายอำนาจในการบริหารจัดการให้ สถานศึกษาให้มากที่สุด ด้วยเจตนารมณ์ที่จะให้สถานศึกษาดำเนินการโดยอิสระคล่องตัว รวดเร็ว สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน สถานศึกษา ชุมชนท้องถิ่น และการมีส่วนร่วมจากผู้ที่มีส่วน ได้ส่วน เสียทุกฝ่าย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็งในการบริหารงาน สามารถพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผลประเมินผล รวมทั้งปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ มีการจัดการศึกษาที่สอดคล้องกับสภาพบริบทที่ แตกต่างกัน ทั้งด้านปัจจัยพื้นฐานของโรงเรียนสภาพแวดล้อม สภาพสังคม วัฒนธรรมประเพณี และสภาพ เศรษฐกิจของชุมชน ซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพในการจัดการศึกษาของแต่ละ โรงเรียนแตกต่างกัน (รัตนา กาญจนพันธ์, 2553, หน้า 30)

ผู้บริหาร โรงเรียนเป็นผู้มีบทบาทในการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จ เพราะ ผู้บริหารโรงเรียนถือเป็นบุคคลที่มีส่วนสำคัญในการดำเนินงานต่าง ๆ ของโรงเรียนให้เป็นไปได้ด้วยความ เรียบร้อย มีหน้าที่กำหนดนโยบาย ควบคุมการปฏิบัติงานของบุคลากรตลอดจนประเมินและติดตามงาน ต่าง ๆ ในโรงเรียน ส่วนปัจจัยสำคัญของการบริหารงานวิชาการอีกอย่างหนึ่งก็คือครู เพราะครูเป็นผู้ทำการ สอนตลอดจนถ่ายทอดความรู้ให้แก่แก่นักเรียน ดังนั้น งานวิชาการของโรงเรียนจะบรรลุเป้าหมายได้จึงขึ้นอยู่กับครูเป็นสำคัญ จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคม สภาพแวดล้อมตลอดจนหลักสูตรการเรียนการสอนของ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารต้องพยายามทำให้งานวิชาการของโรงเรียน บรรลุผล โดยการสร้างแรงจูงใจให้ครูเกิดความพึงพอใจในการบริหารงานวิชาการ และงานอื่นๆ ของโรงเรียน ความพึงพอใจเป็นผลมาจากความสนใจและทัศนคติที่มีต่อสภาพงาน โดยสามารถวัดได้จาก

ความคิดเห็นของครู ดังนั้น ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนจึงเป็นความรู้สึกที่ดี ซึ่งจะนำไปสู่การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ (ไกรสิทธิ์ กลิ่นสุวรรณ, 2548, หน้า 7)

อย่างไรก็ดีสถานศึกษามีอิสระในการบริหารงานภายใต้กรอบ แนวนโยบายของกระทรวง ดังนั้น แต่ละสถานศึกษาจึงมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดทิศทางการบริหาร โดยมีแผนปฏิบัติการ แผนประจำปีงบประมาณเป็นคู่มือการดำเนินงาน จากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น พบว่า ความมีอิสระในการบริหารงานนี้เองเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้สังคม ชุมชน ครูผู้สอน ผู้ปกครองนักเรียนเกิดความไม่มั่นใจในการบริหารงานของโรงเรียน ส่งผลให้การจัดการศึกษาประสบปัญหาหลายประการที่สำคัญ ได้แก่ ครูผู้ปฏิบัติการสอนบางส่วนยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ยังไม่เข้าใจในเจตนารมณ์ในการใช้หลักสูตร ไม่เข้าใจลักษณะการบูรณาการสาระการเรียนรู้เข้าด้วยกัน รวมทั้งหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละสถานศึกษาก็มีความแตกต่างกันออกไป การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจึงค่อนข้างที่จะสับสน หรือสถานศึกษาบางแห่งไม่สามารถจัดกระบวนการเรียนการสอนได้ตามหลักสูตร

จากการประเมินคุณภาพการศึกษาของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) รอบสาม พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดความพร้อมในการจัดการศึกษาและมีคุณภาพต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ผลการประเมินพบว่า มาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรอง และมีวิสัยทัศน์ อยู่ในระดับที่ต่ำมาก ทั้งนี้อาจมีสาเหตุหลายประการ เช่น การบริหารจัดการ การขาดแคลนทั้งอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากร และสิ่งสำคัญคือครูจัดกิจกรรมไม่สอดคล้องกับแนวทางปฏิรูปการศึกษา ขาดระบบการพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ มีภาระงานมากและหลากหลาย ขาดความตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบ ขาดแรงจูงใจในการทำงาน ส่งผลให้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงานค่อนข้างต่ำ

จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของครู ในฐานะบุคลากรที่มีส่วนร่วมการจัดการศึกษา มีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง โดยทำการศึกษาความคิดเห็นของครูใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อนำผลจากการศึกษามาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารงานวิชาการ ตลอดจนเนื้อหาหลักสูตร กระบวนการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปตามความคิดเห็นของครู และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์การทำงานของครู

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตการวิจัยด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำนวน 106 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูที่ปฏิบัติการสอนในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, pp. 607-610) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 86 คน ส่วนการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (stratified random sampling) ตามเพศของครู

2. ขอบเขตการวิจัยด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ มีทั้งสิ้น 4 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ด้านการจัดหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้
- 2.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.3 ด้านการนิเทศการศึกษา
- 2.4 ด้านการวัดผลและประเมินผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Congruence (IOC) และค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.956 โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ส่วนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check list) โดยมีข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ และประสบการณ์การทำงาน

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ซึ่งเป็น คำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert scale) โดยกำหนดมาตราส่วนไว้ 5 ระดับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบ และคัดเลือกฉบับที่มีความสมบูรณ์ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินงาน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ (percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามในตอนต้นที่ 2 โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (arithmetic mean -- \bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation--SD) ซึ่งแปรค่าเฉลี่ยของความคิดเห็น ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, หน้า 121-127 ; กัลยา วานิชย์บัญชา, 2555, หน้า 113-116)

ระดับ 1.00-1.50 หมายถึง น้อยที่สุด

ระดับ 1.51-2.50 หมายถึง น้อย

ระดับ 2.51-3.50 หมายถึง ปานกลาง

ระดับ 3.51-4.50 หมายถึง มาก

ระดับ 4.51-5.00 หมายถึง มากที่สุด

3. นำข้อเสนอแนะที่ได้จากแบบสอบถามตอนต้นที่ 3 มาจัดกลุ่มความคิดเห็นพร้อมนำมาแจกแจงความถี่ และคำนวณหาค่าร้อยละ (percentage)

4. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติอ้างอิง (inferential statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย และการยอมรับสมมติฐานการวิจัยเมื่อผลการทดสอบมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง มีระดับความคิดเห็นโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่า ครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

สอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 0.049$) เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีเชฟเฟไม่พบความแตกต่าง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง พบว่าประเด็นที่น่าสนใจควรนำมาอภิปรายมี ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาได้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (สำนักงานมาตรฐานวิชาชีพ. 2548: 56) โดยจะปฏิบัติกิจกรรมวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษา ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยมุ่งมั่นพัฒนาผู้ร่วมงานให้สามารถปฏิบัติงาน และพัฒนาแผนงานและองค์การให้สามารถปฏิบัติให้เกิดผลจริง รวมทั้งพัฒนาและใช้นวัตกรรมการบริหารจนเกิดผลงานที่มีคุณภาพสูงขึ้น นอกจากนี้ข้อค้นพบยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรศักดิ์ ทิพย์วงษ์ทอง (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้สอนต่อการบริหารงานของวิชาการของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง ซึ่งพบว่า โดยรวมและรายด้านส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุณี ทรัพย์ประเสริฐ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ซึ่งพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่ราชบุรีมีคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาโดยรวม และรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลงานวิจัยเรื่อง สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของ เพ็ชรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ (2552) พบว่า สมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทองจำแนกตามเพศ พบว่าครูที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากผู้บริหารได้ให้ความสำคัญกับครูเพศชายและเพศหญิงเท่าเทียมกัน โดยที่ครูชายและครูหญิงมีสิทธิเสรีภาพและโอกาสในการแสวงหาความรู้เท่าเทียมกัน ปฏิบัติหน้าที่ในภาระงานที่รับผิดชอบเหมือนกัน ภายใต้บริบทและสิ่งแวดล้อมเดียวกันจึงทำให้มุมมองของครูต่อการบริหารงานวิชาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิทยา สิงห์เรือง (2552) ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 ผลการวิจัย พบว่า ความพึงพอใจของครูต่อการ

บริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน และเมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามเพศ โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มโรงเรียนแสวงหาพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่ตามวิธีเชฟเฟ่ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีการจัดการฝึกอบรมให้แก่ครูทุกคน จึงทำให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นไปในทิศทางเดียวกันและมีการปรับเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ สมใจ ไกรพันธ์ (2552) ทำการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของครูคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดโคกกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรี เขต 2 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบโดยจำแนกตามสถานภาพในการปฏิบัติหน้าที่ อายุ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ครูมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดโคกกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการอยู่ในระดับดี ดังนั้น ควรมีการนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ควรนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารในกลุ่มแสวงหาพัฒนา รวมทั้งโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารงานด้านต่างๆของผู้บริหารเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาประสิทธิภาพของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอ่างทอง

2.2 ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรจะศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อจะทำให้ทราบถึงความต้องการของผู้บริหารและครูในการร่วมกันบริหารสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไปได้ชัดเจนและมีประโยชน์ต่อการวางแผนในการบริหารสถานศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2555). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไกรสิทธิ์ กลิ่นสุวรรณ. (2548). ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการบริหารโรงเรียนตาม

ภาวะผู้นำและความเป็นประชาธิปไตยของผู้บริหารโรงเรียนสหวิทยาเขต

ราชนครินทร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันราชภัฏธนบุรี.

ธีระวัฒน์ ชัยยุทธชรรยง. (2549). ความรู้เพื่อครูแนะแนว. วารสารวิชาการ.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 7 ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ:

สุวีริยาสาส์น จำกัด.

พรศักดิ์ ทิพย์วังทอง. (2546). การศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูผู้สอนต่อการบริหารงานวิชาการ

ของผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา. สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี.

พิเชษฐ บุญสุ. (2550). ความพึงพอใจของผู้บริหารและครูผู้สอนเกี่ยวกับการ

บริหารงานวิชาการของโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กในเขตพื้นที่

การศึกษาลำพูน เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย

ราชภัฏเชียงใหม่.

เพ็ชรพันธุ์ กิจพาณิชย์เจริญ. (2552). ศึกษาสมรรถนะการบริหารวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร

การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภิรมยา อินทรกำแหง. (2548). ขบวนการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วารสารวิชาการ.

รัตนา กาญจนพันธ์. (2553). การบริหารสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: มิตรภาพการพิมพ์

และสตีวิดีโอ จำกัด.

วรรณ ขุนศรี. (2549). เส้นทางสู่การปฏิรูปการเรียนการสอน. วารสารวิชาการ.

วิทยา สิงห์เรือง. (2552). ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารโรงเรียน

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3 กรณีศึกษาอำเภอพิบูลมังสาหาร.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

ศิริพงษ์ กลั่นไพฑูรย์. (2552). ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในอำเภอโคกเจริญ

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2. การศึกษาอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,

มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สมใจ ไกรพันธ์. (2552). ความพึงพอใจของครู คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และ

ผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนวัดโคกกลาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาระบุรี เขต 2. การศึกษาอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง

สุณี ทรัพย์ประเสริฐ. (2547). การประเมินคุณลักษณะด้านความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พุทธศักราช 2560 – 2564). กรุงเทพฯ:
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักมาตรฐานวิชาชีพ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2548). มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา. เอกสาร
อนุภาพ วาทีทอง. (2551). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตคันทนา ยาว กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.